

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රය

අති විශේෂ

අංක 2061/28 - 2018 මාර්තු මස 07 වැනි බදාදා - 2018.03.07

(රජයේ බලයපිට ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී.)

I වැනි කොටස: (I) වැනි ඡේදය - සාමාන්‍ය රජයේ නිවේදන

මගේ අංකය : T23/CO/01/2005

කාර්මික ආරාමුල් පනත 131 වැනි අධිකාරය

131 වැනි අධිකාරය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරාමුල් පනතේ 4(1) වගන්තිය යටතේ 2013.01.18 දිනැති හා අංක 1793/22 දරන ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 2013.01.08 දින දරන නියෝගයෙන්, එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන් ගල්කිස්ස ටෙරන්ස් ඇවනිවි, 6 සී හි පදිංචි කේ. පී. සරත්චන්ද්‍ර මයා, බණ්ඩාරගම, කළුතර පාර, නො. 61 හි පදිංචි සී. කේ. සේනාධීර මයා, ගනේමුල්ල, බුළුගහකොට, නො. 102 සී හි පදිංචි එම්. ඩී. සෝමතුංග මයා හා අනෙක් පාර්ශ්වය වශයෙන් කොළඹ 07, නිදහස් චතුරශ්‍රය හි පිහිටි ශ්‍රී ලංකා ගුවන් විදුලි සංස්ථාව අතර පවත්නා කාර්මික ආරාමුල් බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදුව, බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති 2017.12.30 දිනැති ප්‍රදානය එම පනතේ 18(1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

ඒ. විමලවීර,

කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්.

2018 පෙබරවාරි මස 20 වැනි දින,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව,
කොළඹ 05.

යොමු අංකය : T23/CO/01/2005

කාර්මික අධිකරණයේ දී ය.

01. කේ. පී. සරත්චන්ද්‍ර,
6 සී, ටෙරන්ස් ඇවනිවි,
ගල්කිස්ස.
02. සී. කේ. සේනාධීර,
61, කළුතර පාර,
බණ්ඩාරගම.

03. එම්. ඩී. සෝමතුංග,
102 සී, බුළුගහකොට,
ගනේමුල්ල.

පළමු පාර්ශ්වය

සහ

ශ්‍රී ලංකා ගුවන් විදුලි සංස්ථාව,
නිදහස් චතුරශ්‍රය, කොළඹ 07.

දෙවන පාර්ශ්වය

ප්‍රදානය

කම්කරු සහ කම්කරු සබඳතා අමාත්‍ය ගාමිණී ලොකුගේ මැතිතුමා විසින් වර්ෂ 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 හා 1962 අංක 4 හා 1968 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරාමුල් (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමග කියවා) දරන පනත්වලින් සංශෝධිත වූ ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණපනත්වල 131 වන පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධිත මූලාශ්‍රය) වන කාර්මික ආරාමුල් පනතේ 4(1) වන වගන්තියෙන්, ඔහු වෙත පැවරී ඇති බලතල අනුව එකී ආරාමුල් බේරුම් කිරීමෙන් නිරවුල් කිරීම පිණිස කරන ලද පත්කිරීම 2013.01.08 වන දින දරන ලිපිය මගින් මා වෙත යොමුකර ඇත.

එකී යොමු කිරීම අනුව පාර්ශ්වකරුවන් අතර ඇති කාර්මික ආරාමුලට හේතු වී ඇති කරුණ වනුයේ ;

"ශ්‍රී ලංකා ගුවන් විදුලි සංස්ථාව විසින් නිකුත් කරන ලද 2001 ජනවාරි 15 දිනැති අංක එස්. එල්. බී. සී./2614 දරන මාණ්ඩලික නිවේදනය ප්‍රකාර එම සංස්ථාවේ සේවකයින් විශ්‍රාම ගැන්වීමේ යෝජනා ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ දී ඉහත නම් සඳහන් (1) කේ. පී. සරත්චන්ද්‍ර මහතා (2) සී. කේ. සේනාධීර මහතා හා (3) එම්. ඩී.

සෝමතුංග මහතා යන සේවකයින් තිදෙනාට යම් අසාධාරණයක් සිදු වී ඇද්ද යන්න හා එසේ අසාධාරණයක් සිදුවී ඇත්නම් ඔවුන් එකිනෙකාට කුමන සහනයක් හිමි ද යන්න පිළිබඳව වේ.

ඉහත නම් සඳහන් පළමු පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් නීතිඥ එච්. ඒ. සෙනෙවිරත්න මහතා පෙනී සිට ඇති අතර, දෙවන පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් නීති නිලධාරී වම්පා විජේවර්ධන මහත්මිය හා නීතිඥ එල්. එස්. විරසේකර මහතා සමග නීතිඥ ලක්සිරි හේවගේ මහතා පෙනී සිට ඇත.

පළමු පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් පළමු හා දෙවන ප්‍රකාශ ඉදිරිපත් කර ඇති අතර, දෙවන පාර්ශ්වය විසින් පළමු ප්‍රකාශය පමණක් ඉදිරිපත් කරමින් දෙවන ප්‍රකාශයක් ඉදිරිපත් නොකරන බව පවසා ඇත. අනතුරුව පාර්ශ්වකරුවන් අතර පවතින්නා වූ මෙම ආරවුල සමථයකට පත් කිරීමට අපොහොසත් වූයෙන්, විමසීමට නියම කරනු ලැබ ඇත.

පළමු පාර්ශ්වය විසින්, තම මූලික සාක්ෂි දිවුරුම් පෙන්සම් මගින් ඉදිරිපත් කිරීමට එකඟතාවය පළ කළ අතර, ඒ අනුව ඔවුන්ගේ මූලික සාක්ෂි දිවුරුම් පෙන්සම් මගින් ඉදිරිපත් කරමින් පිටපත් දෙවන පාර්ශ්වය වෙත ලබා දී ඇත. එකී දිවුරුම් පෙන්සම් මගින් ඉදිරිපත් කර ඇති කරුණු මූලික සාක්ෂි ලෙස පිළිගනිමින්, දෙවන පාර්ශ්වය විසින් හරස් ප්‍රශ්න ඇසීමෙන් පසු, නැවත ප්‍රශ්න ද අසා සාක්ෂි නිම කර ඇත. ලේඛන ද ලකුණු කර ඉදිරිපත් කර ඇත. දෙවන පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් ආයතනයේ වැඩබලන පාලන ලේකම් පහතගම පරිණයාගේ සිසිල පද්මසිරි යන අය සාක්ෂි දීමෙන් අනතුරුව දෙවන පාර්ශ්වය නඩුව අවසන් කර ඇත. දෙපාර්ශ්වය විසින් ම ලිඛිත දේශන හා ලේඛන ඉදිරිපත් කර ඇති අතර, එකී ලේඛන හා ලිඛිත දේශන මා විසින් පරීක්ෂා කරන ලදී. A1 සිට A29 දක්වා ලේඛන සමග පළමු පාර්ශ්වය ද R1 සිට R9 දක්වා ලේඛන සමග දෙවන පාර්ශ්වය ද තම ලිඛිත දේශන ගොනුකර ඇත.

මෙම නඩුවට ඉදිරිපත් වී ඇති කරුණු සැලකිල්ලට ගැනීමේදී ඉහත සඳහන් දෙවන පාර්ශ්වය විසින්, "ස්වේච්ඡාවෙන් විශ්‍රාම ගැනීම - 2001" යන සිරස්තලය යටතේ, 2001.01.15 දිනැති එස්. එල්. බී. සී/2614 දරන සංස්ථා මාණ්ඩලික නිවේදනය නිකුත් කරනු ලැබ ඇති බව පැහැදිලි වේ.

එකී මාණ්ඩලික නිවේදනය අනුව, එහි අංක 1 ඡේදය යටතේ වන්දි ප්‍රතිලාභ ක්‍රමය දක්වා ඇති බව පැහැදිලි ය. එය මෙහි පහත උපුටා දක්වා ඇත.

01. "ස්වේච්ඡාවෙන් විශ්‍රාම ගන්නා කාර්ය මණ්ඩලයට හිමි වන්දි ප්‍රතිලාභ"

ස්ථීර කාර්ය මණ්ඩලයට පූර්ව හා ඉදිරි සේවා කාලය සඳහා පූර්ණ වර්ෂයකට මාස එකහමාරක (1 1/2) වැටුප් මත ගනණය කරන ලද වන්දි මුදල් ප්‍රමාණයක් පහත සඳහන් උපරිමයන්ට යටත්ව ගෙවීමට කටයුතු කරනු ඇත.

(අ) රු.9050/- හෝ ඊට ඉහළ ආරම්භක වැටුප් තලයක් ඇති තනතුරු දරන කාර්ය මණ්ඩලය රු. 350,000/-

(ආ) රු.7070/- හෝ ඊට ඉහළ සහ රු.9050/- ට අඩු ආරම්භක වැටුප් තලයක් ඇති තනතුරු දරන කාර්ය මණ්ඩලයට රු. 300,000/-

(අ) රු.7070/- අඩු ආරම්භක වැටුප් තල හිමි තනතුරු දරන කාර්ය මණ්ඩලය රු. 250,000/-

ඉහත කී නිවේදනයට අනුව, අනිකුත් පුද්ගලයින් අතර, මෙහි ඉහත පළමු පාර්ශ්වය යටතේ නම් සඳහන් සේවකයින් තිදෙනා ද ස්වේච්ඡාවෙන් විශ්‍රාම යාම සඳහා ඉල්ලුම් කර ඇත.

ඉහත සඳහන් මාණ්ඩලික නිවේදනය යටතේ අයදුම්පත් කැඳවීමෙන් පසු, ඉහත කී එස්. එල්. බී. සී/2614, දරන මාණ්ඩලික නිවේදනයේ සඳහන් වන්දි ගෙවීමේ ක්‍රමවේදයෙන් බැහැර ව, එහි (ආ) සහ (ඇ) යටතේ සඳහන් සේවකයින්ට, රු. 50,000/- ක මුදලක් වැඩිපුර ලබාදීමට තීරණය කර ඇති බව, පළමු පාර්ශ්වයට දැනගැනීමට ලැබී ඇති බවත්, ඒ අනුව ඔවුන්ට ද එම මුදල ලබාදෙන ලෙසට ඉල්ලමින්, අයදුම්කරුවන් කීප දෙනෙකු විසින්, 2001.03.22 දින දරන ලිපියක් ඉදිරිපත් කර ඇති නමුදු එකී මුදල් ඔවුන්ට ලැබී නොමැති බව ප්‍රකාශ කර ඇත.

සියලුම කරුණු සමස්තයක් වශයෙන් ගත්කළ මෙම ආරවුලට හේතු වී ඇත්තේ, එස්.එල්.බී.සී/2614 මාණ්ඩලික නිවේදනයේ ඉහත සඳහන් කර ඇති 01. "ආ" හා "ඇ" ඡේදවල සඳහන් කර ඇති සේවකයින්ට පමණක් එහි සඳහන් මුදලට අමතරව රු. 50,000/- ක මුදලක් වැඩිපුර ගෙවීමට ආයතනය ගෙන ඇති තීරණය හේතු කොටගෙන බව පැහැදිලි වේ.

ඒ තත්ත්වය එසේ තිබියදී පාර්ශ්වකරුවන් විසින් ඉදිරිපත් කර ඇති සාක්ෂි සලකා බලමු.

පළමු පාර්ශ්වයට අයත් එක් ඉල්ලුම්කරුවකු වන පරාක්‍රම සරත්චන්ද්‍ර යන අය විසින් 2013.06.21 වන දිනැතිව මූලික සාක්ෂි වශයෙන් ඉදිරිපත් කර ඇති දිවුරුම් ප්‍රකාශයේ සඳහන් අනිකුත් කරුණු අතර සේවක පාර්ශ්වයේ අස්ථාවර අවිනිශ්චිත අනාගත තත්ත්වය නිසා ස්වේච්ඡාවෙන් විශ්‍රාම යාමට ඉල්ලා සිටීමට හේතු වූ බවත්, ඒ තත්ත්වය ප්‍රගති සමාලෝචන රැස්වීම් වාර්තාව අනුව තවදුරටත් තහවුරු වූ බවත් සටහන් කර ඇත. ඒ අනුව මෙම ඉල්ලුම්කරු සිය කැමැත්තෙන් ම ස්වේච්ඡා විශ්‍රාම යාම සඳහා ඉල්ලුම් කර ඇති බව පැහැදිලි වේ.

එමෙන්ම සී. කේ. සේනාධීර යන අය විසින් 2014.04.25 දිනින් යුතුව ඉදිරිපත් කර ඇති දිවුරුම් ප්‍රකාශයෙන් සඳහන් අනෙකුත් කරුණු අතර, සඳහන් කරන්නේ, ඉහත කී මාණ්ඩලික නිවේදනය යටතේ ඔහු විසින් අයදුම්පත් ඉදිරිපත් කළේ අවු. 22 ක් සේවය කර තිබූ ඔහුට උසස්වීම් හා දූෂකර ප්‍රදේශ වලට මාරු කිරීම් ආදියෙන් සිදුවූ අසාධාරණ හේතුකොට ගෙන බවය. වගඋත්තරකාර සේවක එම වකවානුව වන විට සේවකයන්ගේ අතිකාල, යැපීම් දීමනා, ප්‍රසාද දීමනා, ආපදා ණය මුදල් වැනි ගෙවීම් ප්‍රමාද කිරීම මෙන්ම, වගඋත්තරකාර සේවයාගේ පැවැත්ම සම්බන්ධයෙන් හටගත් අනිස්ථීරභාවය සම්බන්ධයෙන් හැඟීම් තව හේතුවක් වශයෙන් දක්වා ඇත. ඒ අනුව මෙම ඉල්ලුම්කරු ද තම ඉල්ලුම්පත්‍රය සිය කැමැත්තෙන් ඉදිරිපත් කර ඇති බව පැහැදිලිය.

අනිත් ඉල්ලුම්කරු වන එම්. ඩී. සෝමතුංග යන අය විසින් 2014.10.16 දිනින් යුතුව ඉදිරිපත් කර ඇති දිවුරුම් ප්‍රකාශයෙන් සඳහන් අනිකුත් කරුණු අතර, සඳහන් කර සිටින්නේ ඔහුට ව්‍යාපාර කළමනාකාර තනතුරේ වැඩ බැලීමේ වැටුප් අනිමි කොට ඔහු අපහසුතාවයට පත් කරන අයුරින් ක්‍රියා කිරීම නිසාත්, ඒ අවස්ථාව වන විට සේවයා විසින් අතිකාල ගෙවීම්, යැපීම්, ප්‍රසාද, හා ආපදා ණය මුදල් ආදිය ලබාදීම ප්‍රමාද කිරීම් හේතු කොටගෙන සේවයා

හා සේවකයින් අතර ඇතිවූ අනිස්ථිරභාවය ආදී කරුණු හේතුවෙන් ඔහු මෙම විශ්‍රාම යාමේ ඉල්ලුම් පත්‍රය ඉදිරිපත් කළ බවයි. ඒ අනුව මෙම ඉල්ලුම්කරුද තම ඉල්ලුම්පත්‍රය සිය කැමැත්තෙන් ඉදිරිපත් කර ඇති බව පැහැදිලිය.

මොවුන් තිදෙනාම කියා සිටින්නේ තමාට රැකියාවන් වන්දියන් යන දෙකම අහිමි වේ ය යන බියෙන් තමාට ලබාදුන් වන්දි මුදල් ලබාගත් බවත්, සේවායෝජක විසින් බලහත්කාරයෙන් තමන්ව විශ්‍රාම ගැන් වූ බවත් ය.

පාර්ශ්වකරුවන් කියා සිටින්නේ වන්දි මුදල් ගෙවීමට නියමිතව තිබූ දිනය 2001.03.20 දින බවත්, එදිනට මුදල් ගෙවීමට ආයතනය අපොහොසත් වූ බවයි. කෙසේ නමුත් දින කීපයකට පසු චෙක්පත් ලබා දී ඇති බවද තහවුරු වී ඇත. එකී මාණ්ඩලික නිවේදනයට අනුව, වන්දි මුදල් ප්‍රදානය කිරීමට අපේක්ෂිත දිනය 2001.03.20 වන දින බව සඳහන් ව තිබීම සැලකිය යුතුය. නමුත්, ආයතනයේ ඇති මූල්‍යමය අස්ථාවරභාවය පිළිබඳ ඉල්ලුම්කරුවන් මනාව අවබෝධයෙන් සිටි බව ඔවුන්ගේ සාක්ෂිවලින් ම පැහැදිලි වී ඇත. මෙවැනි දුෂ්කරතාවයක් යටතේ, අපේක්ෂිත දිනයට මුදල් ගෙවීමට නොහැකිවීම මගින් වූ සුළු ප්‍රමාදයක් බලවත් වරදක් ලෙස සැලකිය නොහැකි ය.

පාර්ශ්වකරුවන් විසින් ඉදිරිපත් කර ඇති දිවුරුම් ප්‍රකාශවල සඳහන් කරුණු සලකා බැලීමේදී ඉල්ලුම්කාර පාර්ශ්වය විසින් ස්වේච්ඡාවෙන් විශ්‍රාමයාමේ අයදුම්පත්‍ර සිය කැමැත්තෙන් ම ඉදිරිපත් කර ඇති බව පැහැදිලි වන අතර, මෙම අර්බුදකාරී තත්වය පැන නැගී ඇත්තේ, එස්.එල්.බී.සී/2614 මාණ්ඩලික නිවේදනයේ සඳහන් “ආ” හා “ඇ” ඡේදවල සඳහන් සේවකයින්ට, එහි සඳහන් මුදල ට වඩා රු. 50,000/- ක මුදලක්, ලබා දීමට තීරණය කර තිබීම බව පැහැදිලි වේ.

මේ සම්බන්ධයෙන් දැනගැනීමට ලැබුණ වහාම, පළමු පාර්ශ්වයේ සඳහන් ඉල්ලුම්කරුවන් විසින්, එකී මුදල තමාටත් ලබාදෙන ලෙසට 2001.03.22 දාතමින් යුතුව ඉල්ලීමක් කර ඇත. කෙසේ නමුදු, එකී ලිපිය හුදෙක් කාරුණික ඉල්ලීමක් වන අතර මෙකී මුදල නොලැබෙන්නේ නම් තම ඉල්ලුම්පත්‍ර ඉල්ලා අස් කරගන්නා බවට කිසිදු සඳහන් කර නැත. ඉන් අනතුරුව ද මේ සම්බන්ධයෙන් පාර්ශ්වකරුවන්, තම ඉල්ලුම්පත්‍ර ඉල්ලා අස් කරගැනීමට කිසිදු ලිඛිත ඉල්ලීමක් ඉදිරිපත් කර ඇති බවට සාක්ෂි ඉදිරිපත් කර නොමැත.

ඔවුන් බලහත්කාරයෙන් විශ්‍රාම ගැන්වූ බවට දිගින් දිගටම ප්‍රකාශ කළ ද එකී තත්වය තහවුරු කිරීමට ප්‍රමාණවත් කිසිදු සාක්ෂියක් පාර්ශ්වකරුවන් ඉදිරිපත් කර නොමැත. ඔවුන්ගේ ම දිවුරුම් ප්‍රකාශවල සඳහන් කරුණුවලින් ම සිය කැමැත්තෙන් මෙම ඉල්ලුම්පත් ඉදිරිපත් කළ බව තහවුරු වී ඇති අතර ආයතනය තුළ තිබූ පරිපාලනමය හා ආර්ථික දුෂ්කරතා සම්බන්ධයෙන් දිගින් දිගටම තම දිවුරුම් ප්‍රකාශ වලින් කරුණු ඉදිරිපත් කර ඇත.

සියලුම සාක්ෂි සමස්තයක් වශයෙන් ගත්කළ, බලහත්කාරයෙන් විශ්‍රාම ගැන්වූ යයි කියන කාරණය තහවුරු වීමට ප්‍රමාණවත් සාක්ෂි ඉදිරිපත් කර නොමැති බවට නිගමනය කරමි.

“ආ” සහ “ඇ” කාණ්ඩය යටතේ ඇති සේවකයින් සඳහා වැඩිපුර රු. 50,000/- ක් ගෙවීමට තීරණය කිරීමෙන් වූ මූල්‍යමය විෂමතාවය සම්බන්ධයෙන් සේවායෝජකගේ ස්ථාවරය වන්නේ, සේවක සංඛ්‍යාව අවම කිරීමේ අරමුණින් මෙලෙස ස්වේච්ඡාවෙන් විශ්‍රාම යාම සඳහා අයදුම්පත් කැඳවන ලද මුත්, අපේක්ෂිත සංඛ්‍යාවක් ඉල්ලුම් නොකිරීම නිසාත්, සේවක සංඛ්‍යාව අඩුකර ගැනීම අවශ්‍යතාවයක් ව පැවති

නිසාත් ඒ ආකාරයෙන් රු. 50,000/- මුදල වැඩිපුර ලබාදීමට තීරණය කර බැලූ බවත් ය. R5 ලේඛනයේ 3.7 ඡේදය අනුව ආයතනය විසින් ඉල්ලුම්පත් භාරගැනීමේ දිනය දික්කර ඇති බවත්, “අ” බණ්ඩයේ සේවකයින්ට එකී වන්දි මුදල වැඩි කිරීමට නොහැකි වූයේ අමාත්‍ය මණ්ඩල අනුමැතියට අනුව, උපරිමය රු. 350,000/- ඉක්මවිය නොහැකි වීම හේතුකොට ගෙන බව ද කියා සිටී.

එස්.එල්.බී.සී/2614 මාණ්ඩලික නිවේදනයේ “අ” සහ “ඇ” බණ්ඩයට අයත් සේවකයින්ට රු. 50,000/- ක මුදලක් වැඩිපුර ලබා දීමට තීරණය කිරීම තුළ වන්දි ප්‍රමාණයේ විෂමතාවයක් පැන නැගී ඇත. එහෙත් “අ” බණ්ඩයේ සේවකයින්ට එම මුදල වැඩි කිරීමට නොහැකි වී ඇති හේතුව වන්දි උපරිමය රු. 350,000/- කට සීමාකර තිබීම බව ආයතනය විසින් තහවුරු කර ඇත. මෙම තත්වය බිඳ හෙලීම සඳහා ඉල්ලුම්කරුවන් විසින් කිසිදු සාක්ෂියක් ඉදිරිපත් කර නොමැත.

මේ තත්ත්වය ඉල්ලුම්කාර පාර්ශ්වය විසින් A20 ලෙස ලකුණු කර ඉදිරිපත් කර ඇති සේවායෝජක ආයතනයේ නියෝජ්‍ය අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්තුමා විසින් කම්කරු කොමසාරිස්තුමා වෙත මේ සම්බන්ධයෙන් එවන ලද ලිපියෙන් සනාථ වී ඇත.

එකී ලේඛනයේ සඳහන් වන ආකාරයට “අ” බණ්ඩය යටතේ ගැණුන රු. 9050/- වැටුප් ක්‍රමය යටතේ සිටි නිලධාරීන්ට මෙම ගණනයට අනුව මූල්‍යමය වාසියක් නොවූයේ අමාත්‍යාංශ තීරණයක් මත වන්දි උපරිමය රු. 350,000/- කට සීමාකර තිබීම නිසා බවත්, කෙසේ වුවත් ඔවුන්ට කිසිදු මූල්‍යමය අවාසියක් සිදු වී නොමැති බවත්, රු. 9050/- වැටුප් තලය දුරු සියලුම සේවකයින්ට වන්දි මුදල ගෙවූ පදනම මෙය බවත් තවදුරටත් සඳහන් කර ඇත.

සියලුම සාක්ෂි සමස්තයක් වශයෙන් ගෙන සලකා බැලීමේදී මෙම සේවකයින් තිදෙනාම ස්වේච්ඡාවෙන් විශ්‍රාම යාම සඳහා ඉල්ලුම් කර ඇත්තේ ඔවුන් පෞද්ගලික වූ, හේතූන් මත ආයතනයේ අනිස්ථිරභාවය මත වූ අප්‍රසාදය හේතුකොට ගෙන, සිය කැමැත්තෙන්ම ඉල්ලුම්පත් ඉදිරිපත් කර ඇති බවට පිළිගනිමි. බලහත්කාරයෙන් විශ්‍රාම ගැන්වූ බවට කරනු ලබන චෝදනාව පිළිගැනීමට ප්‍රමාණවත් සාක්ෂි ඉදිරිපත් වී නොමැත.

මෙහිදී මා වෙත කර ඇති යොමු කිරීම අනුව විසඳීමට ඇති ප්‍රශ්නය වන්නේ ඉහත කී 2001 ජනවාරි 15 වන දිනැති 2001 එස්. එල්. බී.සී/2614 ස්වේච්ඡාවෙන් විශ්‍රාම ගැන්වීමේ යෝජනා ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ දී ඉහත නම් සඳහන්, (1) කේ. පී. සරත්චන්ද්‍ර (2) සී. කේ. සේනාධීර (3) එම්. ඩී. සෝමතුංග යන සේවකයින් තිදෙනාට යම් අසාධාරණයක් සිදු වී ඇද්ද යන්න හා එසේ අසාධාරණයක් සිදුවී ඇත්නම් ඔවුන් එකිනෙකාට කුමන සහනයක් හිමි ද යන්න පිළිබඳ වේ.

සමස්ත සාක්ෂිය සලකා බැලීමේ දී, ඉල්ලුම්කරුවන් ස්වේච්ඡා විශ්‍රාම යාම සඳහා ඉල්ලා ඇත්තේ ඉහත කී අංක දරන එස්.එල්.බී.සී/2614 මාණ්ඩලික නිවේදනය යටතේ සිය කැමැත්තෙන් බවට පැහැදිලි වේ. එයින් ගම්‍ය වන්නේ එහි සඳහන් කොන්දේසි පිළිබඳ මනා අවබෝධයකින් යුතුව ඉල්ලීම කර ඇති බවය. ඉල්ලුම්පත්‍රය ඉල්ලා අස්කර ගැනීමට නොහැකි ය යන කොන්දේසියක් ද එකී මාණ්ඩලික නිවේදනයේ සඳහන් ව ඇත. කෙසේ වෙතත් පසුව හෝ ඉල්ලුම්පත් ඉල්ලා අස්කර ගැනීමට ඉල්ලීමක් කර ඇති බවත් තහවුරු වී නොමැති බවට පැහැදිලිව පෙනී යයි.

තවද, එකී මාණ්ඩලික නිවේදනයේ සඳහන් කර ඇති රු. 9050/- වැටුප් තලයේ සිටි සියලුම සේවකයින්ට ලැබී ඇති වන්දි මුදල රු. 350,000/- මුදල වේ. ඉල්ලුම්කරුවන් ඉල්ලුම් කරන ලද්දේ සේව්‍යෝජක විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද එස්.එල්.බී.සී/2614 මාණ්ඩලික නිවේදනයේ සඳහන් වන්දි මුදල රු. 350,000/- මුදල ලබා ගැනීම සඳහාය. සේව්‍යෝජක එකී මුදල ගෙවා ඇත. ඉල්ලුම්කරුවන් එම මුදල භාරගෙන ඇත. ඒ අනුව, දෙපාර්ශ්වය අතර ඇති ගිවිසුම සම්පූර්ණ වී ඇත. තවද මෙම ඉල්ලුම්කරුවන්ගේ සේවා බණ්ඩයට අයත් රු. 9050/- වැටුප් එසේ හෙයින් ඉදිරිපත් වී ඇති සියලු කරුණු සමස්ථයක් වශයෙන් ගෙන සලකා බැලීමේදී, 2001 ජනවාරි 15 දිනැති අංක එස්.එල්.බී.සී/2614 මාණ්ඩලික නිවේදනයේ ප්‍රකාර එම සංස්ථාවේ සේවකයින් විශ්‍රාම ගැන්වීමේ යෝජනා ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී (1) කේ. පී. සරත්චන්ද්‍ර (2) සී.

කේ. සේනාධීර සහ (3) එම්. ඩී. සෝමතුංග යන සේවකයන් තිදෙනාට අසාධාරණයක් සිදු වී නැති බවට නිගමනය කරමි. ඒ අනුව සහන ලබා ගැනීමට හිමිකමක් නොමැත. මෙය සාධාරණ සහ යුක්තිසහගත ප්‍රදානයක් ලෙසට පිළිගනිමින් මෙසේ ප්‍රකාශයට පත් කරමි.

එන්. ඒ. ජයවික්‍රම මිය,
බෙරුම්කරු.

වර්ෂ 2017 ක් වූ දෙසැම්බර් මස 30 වැනි දින,
කාර්මික අධිකරණයේ දීය.

03 - 847